

Dosarul nr. 3ra-860/17

Instanța de fond: Judecătoria Orhei – S. Procopciuc,

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, L. Popova, V. Negru

ÎNCHEIERE

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată declarată de către Boris Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 05 aprilie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei din data de 03 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Boris Lesnic la 28 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (*în continuare CNAS*) privind contestarea actului administrativ, obligarea CNAS de a recalcula cuantumul pensiei pentru limita de vârstă, luându-se în calcul și stagiul de muncă în perioada activității în colhozul „Kirov” și colhozul „Bulăiești”, satul Bulăiești, r-nul Orhei, încasarea diferenței necalculate lunar la pensia pentru limita de vârstă de la 06 iunie 2014 până la data pronunțării hotărârii (f.d. 2-3).

În motivarea acțiunii a indicat, că în legătură cu atingerea vârstei de pensionare a depus cerere către CNAS pentru stabilirea pensiei pentru limita de vârstă.

Prin scrisoarea nr. x-01-09-790 din 28 martie 2014 eliberată de CNAS i s-a refuzat în stabilirea pensiei pentru limita de vârstă în legătură cu lipsa arhivei a fostului colhoz „Kirov”. Prin răspunsul la cererea prealabilă nr. L. 464/15- L-537115 din 26 aprilie 2015 i s-a comunicat că perioadele de activitate în colhozul „Kirov” nu au fost incluse în stagiul de muncă, deoarece înscrisurile nu sunt legalizate cu semnătura conducătorului și ștampila colhozului din perioada nominalizată.

În susținerea pretențiilor sale și în rezultatul căutării suplimentare a documentelor s-a confirmat faptul legalizării înscrisurilor în perioada de activitate în colhoz cu ștampila colhozului „Bulăiești”.

Prin scrisoarea nr. 288 din 05 august 2015 Oficiul Teritorial Orhei al Camerei Înregistrării de Stat a informat, că pe data de 26 ianuarie 1993 sub nr. 145008287 a fost înregistrată Cooperativa Agricolă „Bulăiești”, iar potrivit extrasului din procesul-verbal al adunării generale a împuterniciților colhozului Bulaiești, r-nul Orhei din 04 februarie 1993 s-a hotărât de a schimba denumirea gospodăriei colhozului „Kirov” în colhozul „Bulăiești”.

Astfel, înscrisurile din carnetul de muncă *nr. 12* din 16 iulie 1984 privind numirea lui în funcție de șef al fermei de lapte-marfă, *nr.13* din 07 ianuarie 1986 privind numirea lui în funcție de tractorist în colhoz, *nr. 14* din 28 februarie 1990 privind transferarea din funcția de tractorist și numirea în funcție de șef al fermei de lapte - marfă din colhoz, *nr.15* din 07 februarie 1996 privind transferarea din funcția de șef de fermă lapte –marfă în funcția de brigadir tractorist al brigăzii de tractoare din colhoz, *nr.16* din 14 februarie 1998 privind eliberarea din funcție din colhoz în legătură cu lichidarea colhozului, au fost legalizate fiecare cu semnătura șefului secției de cadre. Toate înscrisurile privind desfășurarea activității de muncă în colhoz și salariul primit pentru fiecare an au fost legalizate de președintele colhozului și contabilul șef la momentul eliberării carnetului de muncă.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 03 noiembrie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de Boris Lesnic împotriva CNAS privind contestarea actului administrativ. S-a obligat CNAS de a recalcula cuantumul pensiei integrale pentru limita de vârstă, luându-se în calcul stagiul de muncă în perioada activității în colhozul „Kirov” și sovhozul „Bulăiești”, din satul Bulăiești, raionul Orhei, cu încasarea diferenței necalculate lunar la pensia pentru limita de vârstă, de la 06 iunie 2014 până la data pronunțării hotărârii (f.d. 63, 66-68).

Curtea de Apel Chișinău din data de 05 aprilie 2017 a respins apelul declarat de către CNAS, a menținut hotărârea Judecătorei Orhei din data de 03 noiembrie 2016 (f.d. 98,99-101).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 06 iunie 2017 CNAS a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată (f.d. 104-105).

În motivarea recursului recurenta CNAS a indicat, că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au încălcat normele de drept material, interpretând eronat legea.

Potrivit legislației în vigoare la calcularea vechimii în muncă nu a fost inclus în stagiul de cotizare perioada de activitate în colhozul „Kirov” și colhozul „Bulăiești”, deoarece în carnetul de muncă prezentat înscrisurile nu sunt legalizate cu semnătura și ștampila conducătorului. Mai mult ca atât, pentru confirmarea stagiului de cotizare realizat în colhozul „Kirov” și colhozul „Bulăiești” urma să fie prezentate certificate de salariu pentru perioada respectivă.

La data de 19 iulie 2017 Boris Lenic a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de CNAS ca fiind inadmisibil (f.d. 111-112).

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 aprilie 2017, expediată participanților la proces la data de 17 mai 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către CNAS la data de 06 iunie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către CNAS este inadmisibil din considerentele ce preced.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către CNAS asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CNAS inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas